ANUL XVII — Seria II. — No. 5 4 PAGINI 3 lei C. Vineri 11 Oct. 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefoane: 3.26.68 şi 3.26.69 Str. Anghel Saligny 2

Lămuriri pentru oficiali

In urma celor scrise aici şi în rubrica de sport a «Bunei Vestiri», epuraţia mult aşteptată — în forurile de conducere — a început.

Doi preşedinţi de federaţie şi-au dat demisia, iar directorul general al U. F. S. R. a renunţat la salariul pe care — conform contractului — mai avea să-l primească până la 1 Martie 1940.

E un succes, desigur. Dar nu al nostru, al celor cari am scris, ci al ideii în slujba căreia muncim.

Iar succesul este destul de mic faţă de opera pe care ne-am propus-o şi pe care nădăjduim s'o realizăm în scurtă vreme.

Nu vrem să facem aici procesul unui trecut cu care nu ne simţim solidari. Nu vrem să reamintim haosul şi marasmul care au domnit în sport.

Acum însă suntem aproape de ziua socotelilor, iar vinovaţii ne stau în faţă.

In curând instituţiile în care se încuibaseră aceştia nu vor mai fi sau se vor transforma radical. Pe mulţi dintre actualii conducători — pe cei mai mulţi — noua organizare nu-i va putea cuprinde; îi va refuza.

Pentru a nu suferi debarcări dureroase, i-am sfătuit să plece de bună voe. Unii au înţeles. Cei mai mulţi, nu.

In schimb mi-au trimes vorbă să îi arăt anume pe indezirabili. Nădujdueşte fiecare că — măcar el — va fi trecut cu vederea.

Mai întâi, gazeta noastră n'a primit nici un mandat din partea nimănui. Deci nu reprezintă un punct de vedere oficial.

In al doilea rând, cel ce semnează rândurile acestea nu are căderea să facă tablouri de proscrişi, ci în virtutea funcţiunii sale de gazetar are datoria să arate unde stă răul.

In consecinţă nici nu poate, nici nu vrea să facă amintitul tablou şi nici n'are căderea să primească demisii, ci numai să le consemneze.

Dar fiindcă nu trebue să lase pe oameni în nelămurire, se simte dator să le dea unele informaţiuni.

Şi anume. Până când se va organiza structural şi fundamental, sportul rămâne în actuala întocmire, cu organele existente.

Conducătorii cari se simt cu sufletul neîmpăcat şi cu conştiinţa tulbure, să-şi adreseze demisiile forului suprem, adică preşedintelui U. F. S. R.

Nu este o ruşine să-ţi recunoşti păcatele. Ba chiar un asemenea act reuşeşte să reabiliteze pe vinovat. Deci domnilor, faceţi-vă procesul conştiinţei şi încercaţi să fiţi eroi.

Conducătorii cari n'au nimic să-şi reproşeze — adică cei cari n'au făcut faceri din sport; cari n'au comis acte publice necinstite; cari prin structura sângelui sau al familiilor lor, prin încuscriri sau căsătorii cu jidovii n'au decăzut din dreptul de a fi conducători ai tineretului; cari prin îndeletnicirile lor zilnice n'au de-aface cu duşmanii neamului; cari n'au făcut sau nu fac parte din francmasonerie; cari n'au nimic să-şi reproşeze în legătură cu mişcarea legionară — toţi aceştia pot să rămână la locurile lor, dacă vor, şi să-şi continue activitatea care, desigur, a fost preţioasă şi până acum, prin definiţie.

Sunt stări de fapt limpezi pe care le poate sesiza oricine fără dicţionar.

Virgil Popescu

10.000 lunar

O primă şi jumătate la fiecare match câştigat

...şi astfel Steinbach s'a angajat la Venus

Cum se ştie gruparea campioană naţională de football, Venus, a renunţat la serviciile de antrenor ale lui Janossy, angajând pe Petre Steinbach, fost jucător şi antrenor la Unirea Tricolor, fost internaţional şi până în ultimul timp antrenor al echipei districtuale Olimpia la a cărei rapidă ascensiune a contribuit hotăritor.

Steinbach a fost angajat de Venus cu 10.000 lei lunar, o primă şi jumătate la fiecare match în care comportarea echipei va stimula conducerea să acorde prime şi... un abonament de tramvai!

Ilie Petrescu şi-a reluat antrenamentul

Reîntors dela Belgrad, cu o strălucită victorie în palmares şi cu un nou match angajat contra lui Virag Ilie Petrescu nu s'a culcat pe laurii câştigaţi, ci a reînceput antrenamentul în sala Box-Sport, unde e supraveghiat îndeaproape de maestrul Umberto Lancia, omul care l-a iniţiat în tainele nobilei arte.

Fostul campion naţional ţine foarte mult să-şi păstreze simpatia cu care l-au acreditat belgrădenii şi — mai ales — să fie pregătit pentru un eventual match cu Vasile Şerbănescu.

In acest scop, pensionarul maestrului Lancia va apare în faţa publicului bucureştean în câteva matchuri de antrenament.

Bravii cavaleri ai footballului românesc

David şi Humis

portarul fără frică şi ştrengarul coreografiei footballului românesc

despre ei, şi despre alţii

de ION BĂLEANU

I-am întâlnit pe David şi Humis la masă la acelaş restaurant de predilecţie al meu şi al lor. Se aflau la un «papricaş de pui». Şi ne-am întreţinut ca nişte comeseni obişnuiţi discutând, fireşte, sport — adică ceiace lor le constitue însuş actul de prezenţă bugetară în viaţă, iar mie o veche şi permanentă pasiune pentru estetica efortului fizic.

Cât de mari ai fooballului. acolo, îmbrăcaţi aidoma cu ceilalţi. mâncând la fel cu ceilalţi, cerând plata cu aceiaşi insistenţă care caracterizează pe clientul de restaurant, nu mai stârnesc curiozitatea spectacolului. Vedeţi, spectatorul este un ins în felul lui, l-a văzut pe David de o sută de ori, şi tot nu se satură, ar vrea să puie mâinile pe el să vadă dacă are cauciuc într'ânsul.

După cum actorului nu-i convine decât scena, footballistului îi este necesar terenul de joc cu uniforma aceia sumară de ticon şi chilot. Amândoi, îşi camuflau personalitatea lor atletică într'o rezervă sobră. N'au început prin a-mi desluşi nu ştiu ce performanţă sportivă a lor ci eu i-am angajat în discuţie. — Aşa, rupând româneşte dintr'un picior de pui.

HUMIS IMI IA INTERVIEW!

— Ei, ce zici de matchul cu Rapid? mi se adresează Humis, cu satisfacţia grandilocventă de totdeauna după victorii.

— Nimic, decât că ştiam din ajun, prevăzusem.

— Cum, ţi-am spus eu?

— Nu, dar eraţi într'un moment tactic al campionatului, când se punea cea mai grea problemă: reabilitarea. dar o reabilitare sgomotoasă. Aţi avu dealtfel şi toate împrejurările — deşi dificile — totuş avantajoase: norocul de a juca după

BRANDABURA CR.

înfrângerea din partea Oborenilor, cu cea mai tare echipă a diviziei. Dac'aţi fi jucat cu gloria CFR sau FC Brăila, orice victorie, oricât de dilatată ca scor, nu conta în ochii opiniei catastrofal de supărată pe voi. Insă acel 5-1 contra Rapidului va readus popularitatea. Aţi ştiut folosi ocazia.

IN FINALA CUPEI? INVINGEM!

Este rândul meu să întreb:

— Ce veţi face la Cupă, în finală? Credeţi că vă va fi tot aşa de uşor. Are Rapidul puncte slabe, categorice?

— La finală? Invingem!

Humis a ţâşnit în răspunsul acesta, în stilul în care surprinde apărările adverse strecurându-se ca gusterul printre fundaşi. Calm, ca orice portar de rasă, David intervine:

— Nu are nimic slab Rapidul. Elementele lui sunt toate jucători mari. Dar e altceva pe care nădăjduim. Pe noi. Ne-am regăsit cheia.

— Inţeleg. Fieraru vă lipsea.

— Da (şi aici dau busna în răspuns amândoi) cu Fredy am rezolvat tot ceiace era într'adevăr greu la noi. A jucat contra Rapidului admirabil.

— Desigur, prezenţa lui va echilibrat echipa în toate compartimentele. Şi degajând stilul de joc, cred că şi tu, Dinule, ţi-ai mai recăpătat libertatea de acţiune, fantezia, n'ai mai fost ceiace urmai să devii, o farsă a footballului nostru.

David zâmbeşte amuzat de gluma cu care încerca să-l necăjesc pe Humis — cu ciuful lui de păr gata de ceartă, ca la cocoşi.

— Cum vă împăcaţi cu Brandabura?

— Bine, joacă în temperamentul nostru. Şi (adaogă Humis) am scăpat astfel de un aprig adversar personal contra căruia, greu puteam juca, alături de care însă, mă complac de minune, îmi dă încredere atacurile lui robuste.

— Da, chiar mă gândesc la o soluţie ca să-ţi recapeţi tot elanul tău de joc — să devie venusişti toţi jucătorii duri ai campionatului.

— Dur! Imi place jocul dur, dar nu brutal şi plin de răutate.

CRUM, FUNDAŞ DE POSIBILITAŢI NEBANUITE.

Astfel, discuţia ajunge la Ionescu Crum, care, pentru mine prezintă h nedumerire.

— Cum, de vreme ce Crunu a alergat suta de metrii în jurul lui 11-12 sec., a sărit în lungime peste 7 m., şi în înălţime circa 1.70 m., cu asemenea însuşiri atletice de rasă, nu este azi cel mai mare fundaş al zilelor noastre, mare peste măsură.

David lămureşte:

— Fiindcă nu s'a decis încă pentru football.

Ca orice om care nu ştie alege între două profesiuni bunăoară şi gazetar şi avocat — îşi va scrie articolele avocăţeşte şi va desconsidera clientela gazetăreşte.

— Nici-un fundaş nu are performanţele atletice ale lui Crum, adaugă Humis, expert şi mândru de colegul lui de club şi — mai ales — naşul ce şi-l va găsi Bogdan la matchul de Cupă. 1

DOUĂ SALTURI MORTALE.

Il văd pe David cu sprânceana în copci, un inel vânăt în jurul ochiului.

— Cine ţi le-a făcut cadou?

— O împrejurare nenorocită. p

(Vroia să spuie o împrejurare în care a plonjat în piciorul crâncen al lui Lengheriu).

— Mi-aduce aminte asta de un formidabil salt mortal făcut la matchul CAO — Unirea Tricolor (1-1) la Obor, când la un shoot al lui Florea, te-ai lansat aproape vertical şi admirându-te tot ca de pe o trambulină, ai căzut tot vertical pe omoplaţi, splendid plongeon de bazin. Şi la Humis tot acrobatic am văzut cel mai frumos goal (contra Victoriei) luând volé pe spate o minge, într'un salt de ozdrop peste cap.

COBIA FOOTBALLULUI ROMANESC

Pe David îl văd, spre deosebire de Humis, mai trist mai rezervat în el însuşi. Humis, cu voioşia lui de totdeauna, e mai agitat, mai pre-

FERARU

tenţios bunăoară cu pieptul de pui — redus la oscioare.... David mai tăcut, îmi pare că are unele mîhniri. Fără să i le scotocesc eu — şi le scormoneşte singur.

— Cine a scris la Ordinea, rău, despre mine, când am fost să plec la Belgrad?

— Nu ştiu, dar bănuesc că exoti-

(Continuare în pag. 2-a)

Pentru Victoria şi Universitatea

Porniţi pe drumurile pribegiei, grupările clujene — atât de mult îndrăgite la Bucureşti — îşi cer astăzi dreptul la viaţă.

Conducătorii şi jucătorii, cu sufletul lor mare şi românesc, vor să trăiască pe pământul liber al ţării, vor ca numele vechi al VICTORIEI să nu dispară, vor ca tradiţia de Heidelberg românesc a Universităţii să străbată şi pe mai departe — cu ecou de tinereţe şi bravură — destinul sportului românesc.

Conducătorii footballului nostru au azi în mână soarta a două grupări mari şi bătute de nenoroc. Ei nu trebue să se împiedice de regulamente insipide, ci sunt datori să judece şi cu inima.

Aşa cum statul a făcut să trăiască toate instituţiile venite din Ardealul cotropit, aşa cum s'a dat de lucru tuturor celor cari au venit la noi, federaţia de football trebue să ajute atât Victoria cât şi Universitatea să se reintegreze în drepturile lor vechi, pentru a le arăta printr'un gest frăţesc şi sportiv că suntem alături de ele în marea lor durere.

Să nu se uite că Victoria şi Universitatea au un cuvânt greu de spus în soarta românească a footballului nostru.

Şi îl rugăm pe d. colonel Lupaşcu să facă uz de dreptul său discreţionar, dacă va fi nevoe.

Alături de d-sa va avea toată suflarea sportivă românească.

GAZETA SPORTURILOR

Jiul pretinde un sfert de milion lei pentru jucătorii plecaţi în Ungaria

Gruparea divizionară Jiul din Petroşani, a pierdut cu ocazia cedării Ardealului o serie de jucători cari i-au diminuat considerabil forţele.

Şi aseară federatia de football a primit o adresă din partea Jiului, prin care aceasta îşi fixează pretentiile asupra jucătorilor fugiţi.

Iată-le în cifre:

Medve Iosif 30.000 lei.

Geczo Emerich 60.000 lei.

Ososi Andrei 80.000 lei.

Tacacs Francisc 80.000 lei.

Adică în total un sfert de milion lei.

RIPENSIA ŞI RAPID

organizează un turneu internaţional la 26 şi 27 Octombrie la Timişoara

Criza de matchuri internaţionale se pare că nu va fi nici anul acesta atât de gravă cum apărea la început. Este adevărat că iniţiativa oficială n"a avut succese prea mari, în această direcţie. In schimb, iniţiativa particulară, pare să fie mai norocoasă.

Ripensia şi Rapid tratează cu o echipă vieneză.

Două grupări timişorene, Rapid şi Ripensia tratează actualmente cu o echipă din Viena, care ar urma să dispute la Timişoara două matchuri. Tratativele, duse prin intermediul Asociaţiei Germanilor din Timişoara au dus la un acord complet cu federatia vieneză

Datele.

Cele două jocuri ar urma să se dispute la 26 şi 27 Octombrie. In prima zi vienezii vor întâlni Ripensia, iar în a doua pe Rapid, care nu mai joacă în Cupa României.

F. R. F. A. va autoriza jocul.

Din declaraţiile oficialilor, reese că federaţia nu va pune nici un fel de piedică organizării acestui turneu. Rămâne de văzut numai dacă celelalte formalităţi vor putea fi îndeplinite până în ziua de 16 Octombrie, căci federaţia vieneză a pus condiţia să fie anunţată cu 10 zile înainte de turneu, pentru a putea lua măsuri ca echipa ce se deplasează s'o facă în condiţii cât mai bune

Adversarul probabil: Rapid.

Din câte am putut înţelege din spusele delegatului Ripensiei, adversarul echipelor noastre în acest turneu nu a fost încă fixat, el urmând să fie ales de federaţia vieneză. Prin analogie între Rapid — Viena şi Rapid — Timişoara, ni se pare că ştim cine va fi oaspele nostru peste două săptămâni.

Divizionarele timişorene depun azi un memoriu la F. R. F. A.

Grupările timişorene trec anul acesta printr'o criză mai acută decât cea de anul trecut, datorită pe lângă vremurile grele şi concurenţei ce obligatoriu îşi fac din cauza marelui lor număr.

Cheltuelile de acum, mai mari decât în trecut, pot fi mai greu suportate de grupări, căci publicul, prin diferenţa care există între echipele din oraş şi adversarii lor, nu mai vin la matchuri.

RIPENSIA ARE UN DEFICIT DE 200.000 LEI

Cel mai mare club din Timişoara, Ripensia, încheia de doi sau de trei ani încoace anul sportiv cu un deficit mediu de 500.000 lei. Or, anul acesta, după nu mai patru etape, pierderea e de 200.000 lei. Dacă merge astfel, până la finele turului, se trece de pierderea anuală din trecut.

In vremurile de azi cine poate suporta asemenea deficite?

UN MEMORIU COLECTIV AL GRUPARILOR TIMIŞORENE CATRE COMITETUL FEDERAL

D. dr. Lucaci, conducător al Ripensiei, va depune astă seară comitetului federal un memoriu din partea tuturor divizionarelor timişorene în care acestea îşi vor expune doleanţele şi vor face probabil şi sugestii pentru soluţionarea lor.

Rămâne acum să vedem opinia consiliului federal.

Ilie Petrescu are perfectat mai de multă vreme un match în Germania cu Eder pe care nu l'a putut disputa din cauză că F. R. Box i-a interzis deplasarea. După matchul dela Belgrad, organizatorul german i-a reînnoit oferta şi de data aceasta matchul are şanse să se dispute. Iată-l aci pe adversarul lui.

D. Alfred Fulga este român

Intrebat de noi dacă este adevărat svonul după care d-sa n'ar fi român arian, d. Alfred Fulga ne-a vizitat la redacţie şi ne-a dovedit cu acte oficiale că de patru generaţiuni n'a fost nici un nearian printre ascendenţii d-sale.

Luăm act cu plăcere şi ne exprimăm satisfacţia că svonul n'a fost decât un svon.

Astăzi după amiază

CONCURS POPULAR PE VELODROM

Buna iniţiativă a Viforului Dacia de a organiza în fiecare Joi câte un concurs popular, am preţuit-o totdeauna. Este cel mai bun prilej de a chema tineretul pe stadion, de a-l îndemna să practice acest sport minunat care este atletismul. Sub forma unui concurs-antrenament, această reuniune, fără severitatea matchului de Duminecă, va strânge desigur pe teren pe toţi amatorii de atletism, concursul fiind rezervat nu numai juniorilor, dar şi începătorilor şi copiilor.

Se vor disputa următoarele probe: 50 m., 500 m., înălţime, lungime (copii) şi 80 m. 200 m. 800 m., lungime, înălţime, triplu, greutate (juniori şi începători). Concursul va începe la orele 3 şi jumătate, pe stadionul din şoseaua Ştefan-cel-Mare.

La Federaţia română de scrimă

trebue să aibă loc schimbări

Fără 'ndoială, mulţi dintre cititorii noştri nici nu ştiu măcar că există o federaţie de scrimă. Şi n'au nici o vină. Fiindcă această federaţie este atât de lipsită de orice activitate, încât nu este de mirare că lumea nu o cunoaşte.

Un preşedinte prea ocupat

Preşedintele federaţiei de scrimă este d. ing. Caranfil. Dar d-sa este prea ocupat cu conducerea instituţiei publice în fruntea căreia se găseşte, şi nu mai are timp şi de federaţia de scrimă.

In consecinţă conducerea revine celor doi vice-preşedinţi, cari însă n'au nici ei timpul sau bunăvoinţa să se ocupe de un sport de un deosebit interes naţional.

Scrima, sport militar şi naţional

Scrima nu este la noi un sport prea popular. Socotit scump, deşi nu este, sau la'ndemâna unei anumite pături sociale care poate avea îndeletniciri inutile ori gratuite, acest sport n'a putut pătrunde în masse.

Totuşi exerciţiile şi antrenamentul de scrimă sunt de cea mai mare însemnătate pentru desăvârşirea sufletească şi fizică a individului. Pe lângă exerciţiul fizic propriu zis care duce la mlădierea muşchilor. la desvoltarea armonică a trupului, la dezintoxicarea sângelui, calităţi comune tuturor sporturilor, scrima reuşeşte să devină un joc al reflexelor şi să determine o încordare şi o armonizare a păturilor sufleteşti care duc spre prudenţă, inteligenţă şi spirit eroic.

Pentru aceste calităţi deosebite, scrima face parte din programul obligatoriu al marilor armate străine, al armatelor astăzi victorioase.

Introdusă mai întâi în armata italiană, apoi în cea germană, scrima este astăzi un studiu principal al piloţilor aerieni, cărora le serveşte ca permanent antrenament al reflexelor.

La noi?

In ceeace ne priveşte, scrima a fost lăsată pe seama iniţiativei particulare, care, cel puţin pentru armată, nu este de ajuns.

Cunoaştem mulţi ofiţeri destoinici, buni trăgători, cari însă nu pot desvolta o activitate deosebită, fiindcă se lovesc ori de indiferenţă, ori de ostilitatea celor cari conduc federaţia de specialitate. Deasemenea avem şi câţiva profesori civili, cari se lovesc de aceleaşi neajunsuri.

Cine conduce federaţia de scrimă

In lipsa preşedintelui prea ocupat, conducerea federaţiei de scrimă a revenit d-lor Rosetti şi arhitect Cicu.

Primul are o activitate cu desăvârşire ştearsă şi dă foarte rar pe la federaţie. Celalt, d. arhitect Cicu, care se ocupă şi de secretariat, deşi nu străluceşte prin absenţă, se remarcă însă printr'o desăvârşită inactivtate.

Corespondenţa aşteaptă cu săptămânile, sau este înmormântată în dosare, competiţii nu se organizează, şcoală de oficiali nu se face, sălile nu sunt încurajate. Deşi pentru toată această «activitate» copleşitoare se spune că d. Cicu primeşte o îndemnizaţie de lei 3000 pe lună. Nu ştim sub ce formă ar primi d. Cicu aceşti bani, fiindcă, în calitate de vice-preşedinte, face parte dintre conducători, nu dintre funcţionari.

Să plece...

Având în vedere stagnarea în care se găseşte astăzi unul dintre sporturile de mare interes naţional având în vedere că vinovaţii sunt cunoscuţi, cerem ca aceştia să tragă consecinţele faptelor lor, şi să plece.

Suntem la primul avertisment şi n'am vrea să-l dăm şi pe al doilea.

V. P.